

AJUDANT A VIURE

Fe i vida en el nou any

De jove capellà estudiant a l'anomenada Ciutat Eterna, vaig tenir el goig de viure l'esdeveniment històric de la cloenda del Concili Vaticà II (8-XII-1965) i, mirant d'escollir una idea des de la qual il·luminar l'any que comença, m'he trobat davant un text molt fort de la *Gaudium et Spes*: «La separació, constatable en molts, entre la fe que professen i la vida quotidiana s'ha de comptar entre els errors més greus del nostre temps... El cristià que descarta els seus compromisos temporals negligència els seus deures envers el proïsme, i fins i tot envers

Déu mateix, i posa en perill la seva salvació eterna» (n. 43).

Són paraules majors, com podeu veure, però penso que el començament d'un any podria ser una bona oportunitat per a preguntar-nos fins a quin punt estem disposats a no contribuir més a alimentar aquell error que el Concili qualifica entre els «més greus» i a treure'n les conseqüències pràctiques corresponents. No podem negar que l'ésser cristians i el viure com a cristians són posats a prova cada dia més en els nostres ambients i haurem de remar tantes vegades a contracorrent, però és precisament davant les dificultats on brolla més forta la crida a ser més convençudament coherents amb la nostra identitat de «sal» i «llum» en la societat. Tot i que el nostre és un temps de purificació que pot arribar a cansar-nos, estem cridats a donar millor gust i més claredat al nostre voltant.

Sortosament no caminem sols, construïm sobre el millor dels fonaments, Jesucrist, i anem sembrant la llavor de l'Evangeli en el solc que altres han obert abans de nosaltres des de fa més de dos mil anys.

Per tot arreu se'ns diu que cal plantejar-nos seriosament la qüestió de la transmissió de la fe com la major de les prioritats, però això és impossible si caiem en la trampa de jugar amb dues baralles dissociant la fe i la vida.

Som seguidors de Jesucrist les vint-i-quatre hores del dia i els tres-cents seixanta cinc dies de l'any: tant en el temple com al carrer, a casa en la vida de família i al treball o a l'escola, durant el temps lliure i en la diversió, i també en totes les nostres activitats i relacions econòmiques, socials i polítiques.

Tant de bo que a Lleida, més enllà de polèmiques inútils, els membres de l'Església encertem a fer ressonar els valors i les exigències del Regne de Déu com quelcom realment propici i decisiu per a la felicitat de tothom.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Representació de «Godspell» a l'auditori Enric Granados

El dissabte 24 de gener, a les 5 de la tarda a l'Auditori Municipal Enric Granados, tindrà lloc la representació del musical «Godspell», la vida de Jesús segons l'evangeli de Sant Mateu, organitzada per la Delegació Diocesana de Missions, en col·laboració amb la regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Lleida. Els diners recaptats aniran íntegrament destinats als orfenats Madre Teresa de Calcuta i al menjador infantil Chorrillos, dels missioners combonians de Perú.

Preu: 5 €, menors de 10 anys, 3 €.

Venda d'entrades: Acadèmia Mariana (Acadèmia 17), Llibreria Ramon Llull (Palma 6), IREL (Canonge Brugulat 22) i bisbat de Lleida.

Homenatge als mossens més grans del bisbat de Lleida

El bisbe Joan Piris, en la tradicional recepció a la Cúria Diocesana, que tots els anys té lloc al Palau Episcopal amb motiu de les festes de Nadal, ha volgut homenajar als 43 mossens de 75 anys en endavant, que tenim a la nostra diòcesi.

El Sr. Bisbe digué que calia agrair-los-hi «...tot allò que heu fet i que encara fareu en el servei a Déu, a l'Església i als germans», alhora que els lliurà com a record una caixa amb una placa on gravada en plata hi ha la silueta de la Seu Vella, l'antiga catedral dels lleidatans. Un merescut homenatge als nostres estimats mossens.

L'agrupació de pessebristes premia els pessebres de dotze esglésies i parròquies de Lleida

El jurat del LXXIV Concurs de Pessebres, convocat per l'Agrupació llerdenca de Pessebristes, ha premiat a dotze esglésies i parròquies de Lleida pels seus pessebres. Així ha atorgat un primer premi a la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè dels pares Mercedaris del barri de la Mariola, pel seu pessebre monumental i a més a més pel conjunt pessebrista de tota l'església de la Mercè, amb diversos motius bíblics.

Tanmateix aquest primer premi és compartit amb el magnífic pessebre monumental que tots els anys munta Virgilio del Olmo, en la parròquia de Sant Pau, també del barri de la Mariola.

El jurat ha concedit un segon premi al pessebre de la parròquia de la Sagrada

Família, construït pel mestre pessebrista Albert Bertran i un tercer premi al diorama del santuari-parròquia de Santa Teresina, dels carmelites. A més a més s'han concedit accèssits als pessebres del santuari de Sant Antoni dels franciscans i als pessebres de les parròquies de Santa Teresa Jornet, Sant Llorenç i Sant Martí. Tanmateix s'han atorgat mencions honorífiques als pessebres de les parròquies de Santa Maria Magdalena, Mare de Déu del Pilar, Verge dels Pobres del Secà de Sant Pere i Sant Salvador de Pardinyes. I com tots els anys, en la categoria d'entitats, ha rebut un primer premi el pessebre monumental de la residència Juana Jugan, de les Germanetes dels Pobres, del qual n'és autor el pessebrista Josep Figueres.

Arribada a Lleida de les relíquies dels pares de santa Teresina, els beats Lluís Martin i Cèlia Guérin

Lluís i Cèlia Martin

Divendres 16 de gener, 8 tarda, al santuari-parròquia de Santa Teresina: Taula rodona: *En aquell temps... els Martin*. Dissabte 17, a les 5 de la tarda, **acollida de les relíquies pel Sr. Bisbe**. A les 5.30, taula rodona: *Les concrecions cristianes en la vida del matrimoni Martin*. A les 7.30, Eucaristia presidida pel P. Josep Castellà, prior del Santuari i a les 8.15, veneració de les relíquies. Diumenge 18, 12.30 al Santuari de santa Teresina, **Eucaristia solemne** presidida pel P. Agustí Borrell, provincial dels Carmelites. A les 5.30 tarda, **a la catedral de Lleida**, acollida de les relíquies i a les 6, **Eucaristia presidida pel bisbe Joan Piris**, veneració de les relíquies i cloenda.

DIUMENGE II DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sa 3, 3b-10.19)

En aquell temps, Samuel, que encara era un noi, dormia en el santuari del Senyor, on hi havia l'arca de Déu. El Senyor el cridà, i Samuel respongué: «Aquí em teniu». Corregué cap a Elí i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu». Elí replicà: «No t'he cridat pas. Vés-te'n a dormir». I el noi se n'anà a dormir. El Senyor el tornà a cridar, i Samuel s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu». Elí replicà: «Fill meu, no t'he cridat pas. Torna-te'n a dormir».

Samuel encara no sabia reconèixer el Senyor, la paraula del Senyor encara no se li havia revelat.

Per tercera vegada el Senyor cridà Samuel, i ell s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu». Llavors Elí comprengué que era el Senyor qui cridava el noi, i digué a Samuel: «Vés a dormir i, si et torna a cridar, digues-li: Parleu, Senyor, que el vostre servent us escolta». El Senyor es presentà i el cridà com les altres vegades: «Samuel, Samuel». Ell li respongué: «Parleu, que el vostre servent us escolta».

Samuel es va fer gran. El Senyor l'afavoria sempre i no deixà de complir mai cap de les seves profecies.

▶ Salm responsorial (39)

R. *Aquí em teniu: Déu meu, vull fer la vostra voluntat.*

Tenia posada l'esperança en el Senyor, / i ell, inclinant-se cap a mi, / ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu. R.

Però vós no voleu oblacions ni sacrificis, / i m'heu parlat a cau d'orella; / no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.

Per això us dic: «Aquí em teniu: / com està escrit de mi en el llibre, / Déu meu, vull fer la vostra voluntat, / guardo la vostra llei al fons del cor». R.

Anuncio amb goig la salvació / davant el poble en dia de gran festa. / No puc deixar d'anunciar-la; / ho sabeu prou, Senyor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 6,13c-15a.17-20)

Germans, el cos no és per a fornicar, sinó per al Senyor, i el Senyor, per al cos. I Déu, que ressuscità el Senyor, també ens ressuscitarà a nosaltres amb el seu poder.

¿No sabeu que els vostres cossos són membres de Crist? El qui s'uneix al Senyor forma amb ell un sol esperit. Fugiu de la fornicació. Els altres pecats que l'home comet són exteriors al seu cos, però el fornicador pecca contra el seu propi cos.

¿No sabeu que els vostres cossos són el santuari de l'Esperit Sant que heu rebut de Déu i que resideix en vosaltres? ¿No sabeu que no sou vostres? Déu us ha adquirit a un preu molt alt: gloriífiqueu-lo en el vostre cos.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,35-42)

En aquell temps, Joan estava amb dos dels seus deixebles i, fixant-se en Jesús que passava, digué: «Mireu l'anyell de Déu». Quan els dos deixebles van sentir que Joan deia això, van seguir Jesús. Ell es girà i, en veure que el seguien, els preguntà: «Què voleu?» Ells li digueren: «Rabí», que vol dir «mestre», «on us allotgeu?» Jesús els respon: «Veniu i ho veureu». Ells hi anaren, veieren on s'allotjava i es quedaren amb ell aquell dia. Eren vora les quatre de la tarda. Un dels dos que havien sentit el que deia Joan i havia seguit Jesús, era Andreu, el germà de Simó Pere. El primer amb qui Andreu es trobà fou el seu germà Simó, i li digué: «Hem trobat el Messies», que vol dir «l'Ungit». I l'acompanyà on era Jesús. Jesús se'l mirà i li digué: «Tu ets Simó, fill de Joan. Tu et diràs Quefes, que vol dir Pedra.»

▶ Lectura del primer libro de Samuel (1Sa 3,3b-10.19)

En aquellos días, Samuel estaba acostado en el templo del Señor, donde estaba el arca de Dios. El Señor llamó a Samuel, y él respondió: «Aquí estoy.» Fue corriendo a donde estaba Elí y le dijo: «Aquí estoy; vengo porque me has llamado.» Respondió Elí: «No te he llamado; vuelve a acostarte.» Samuel volvió a acostarse. Volvió a llamar el Señor a Samuel. Él se levantó y fue donde estaba Elí y le dijo: «Aquí estoy; vengo porque me has llamado.» Respondió Elí: «No te he llamado, hijo mío; vuelve a acostarte.» Aún no conocía Samuel al Señor, pues no le había sido revelada la palabra del Señor.

Por tercera vez llamó el Señor a Samuel, y él se fue donde estaba Elí y le dijo: «Aquí estoy; vengo porque me has llamado.» Elí comprendió que era el Señor quien llamaba al muchacho, y dijo a Samuel: «Anda, acuéstate; y si te llama alguien, responde: "Habla, Señor, que tu siervo te escucha".» Samuel fue y se acostó en su sitio. El Señor se presentó y le llamó como antes: «¡Samuel, Samuel!» Él respondió: «Habla que tu siervo te escucha.» Samuel crecía, y el Señor estaba con él; ninguna de sus palabras dejó de cumplirse.

▶ Salmo responsorial (39)

R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*

Yo esperaba con ansia al Señor; / él se inclinó y escuchó mi grito; / me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. R.

Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, / y, en cambio, me abriste el oído; / no pides sacrificio expiatorio. R.

Entonces yo digo: «Aquí estoy como está escrito en mi libro / para hacer tu voluntad.» / Dios mío, lo quiero, / y llevo tu ley en las entrañas. R.

He proclamado tu salvación / ante la gran asamblea; / no he cerrado los labios; / Señor, tú lo sabes. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 6,13c-15a.17-20)

Hermanos: El cuerpo no es para la fornicación, sino para el Señor; y el Señor, para el cuerpo. Dios con su poder, resucitó al Señor y nos resucitará también a nosotros.

¿No sabéis que vuestros cuerpos son miembros de Cristo? El que se une al Señor es un espíritu con él. Huid de la fornicación. Cualquier pecado que cometa el hombre queda fuera de su cuerpo. Pero el que fornicar pecca en su propio cuerpo. ¿O es que no sabéis que vuestro cuerpo es templo del Espíritu Santo? Él habita en vosotros porque lo habéis recibido de Dios. No os poseáis en propiedad, porque os han comprado pagando un precio por vosotros. Por tanto, ¡glorificad a Dios con vuestro cuerpo!

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 1,35-42)

En aquel tiempo, estaba Juan con dos de sus discípulos y, fijándose en Jesús que pasaba, dice: «Éste es el Cordero de Dios.» Los dos discípulos oyeron sus palabras y siguieron a Jesús. Jesús se volvió y, al ver que lo seguían, les pregunta: «¿Qué buscáis?» Ellos le contestaron: «Rabí (que significa Maestro), ¿dónde vives?» Él les dijo: «Venid y lo veréis.» Entonces fueron, y vivieron donde vivía y se quedaron con él aquel día; serían las cuatro de la tarde. Andrés, hermano de Simón Pedro, era uno de los dos que oyeron a Juan y siguieron a Jesús; encuentra primero a su hermano Simón y le dice: «Hemos encontrado al Mesías (que significa Cristo).» Y lo llevó a Jesús. Jesús se le quedó mirando y le dijo: «Tú eres Simón, el hijo de Juan; tú te llamarás Cefas (que se traduce Pedro).»

Pere i Pau, invocant l'Esperit Sant enmig dels seus germans, els altres apòstols. Miniatura del Llibre d'Hores de Troyes (segle xv). Biblioteca Nacional de França

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Comença el temps de durant l'any

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): He 5,1-10 / SI 109 / Mc 2,18-22.

■ **dimarts**: He 6,10-20 / SI 110 / Mc 2,23-28. ■ **dimecres**: He 10,32-36 / SI 33 / Jn 17,11b-19. ■ **dijous**: He 7,25-8,6 / SI 39 / Mc 3,7-12. □ **divendres**: He 8,6-13 / SI 84 / Mc 3,13-19. □ **dissabte**: He 9,2-3.11-14 / SI 46 / Mc 3,20-21. ■ **diumenge** vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.): Jo 3,1-5.10 / SI 24 / 1Co 7,29-31 / Mc 1,14-20.

Un dels obstacles més subtils per difuminar el cristianisme és la confusió amb una ideologia, fins i tot quan es presenta com a bona, i la reducció a un codi moral, encara que es presenti com el millor. La raó és ben clara. Ben cert, el cristianisme ofereix una cosmovisió fascinant i una manera de viure veritablement humana, però el cristianisme és la Persona de Crist, que ens ha revelat la tendresa de Déu, ens ha donat el seu Esperit i que ens acompanya vers la maduresa de la vida i de la fe. El cristianisme és Crist.

COMENTARI

El cristianisme és Crist

Aquesta trobada personal amb Crist genera una amistat amb Ell i una esperança que traspasa del dolor del món i el transforma en una crida radical a la justícia, per tal d'indicar tot el que va contra la dignitat de la persona. Al mateix temps, és una crida a la joia que supera l'enigma de la mort i el transforma en una confiança serena.

Aquesta relació d'amistat personal amb Crist és la *pedra* (el fonament), que va engendrar l'Església la diada de la Pentecosta, que l'ha mantingut dempeus al llarg de

dos mil·lennis i que la vitalitza avui enmig de les turbulències de la vida.

Aquest regal pertany a l'Església, al servei de tota la humanitat. Tanmateix, cada persona —també, tu i jo— ho hem de fer nostre mitjançant l'opció més important que podem fer en aquesta vida: obrir la ment, el cor i l'esperit a la tendresa de Déu manifestada en Crist.

Cada dia tenim una nova oportunitat d'obrir-nos a l'amor de Déu. Avui, també...

Ramon Prat i Pons

SÍNODE SOBRE LA PARAULA DE DÉU

La Paraula de Déu i l'ecumenisme

Comença avui la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians que es clourà el proper diumenge, festa de la Conversió de sant Pau. És bo de recordar el que va significar en el camp ecumènic el passat Sínode dels Bisbes sobre «la Paraula de Déu».

Un punt culminant fou la sessió a la Capella Sixtina amb Benet XVI i el Patriarca Ecumènic de Constantinoble, Bartolomeu I, el qual va pronunciar una documentada conferència sobre la lectura de la Bíblia segons els Pares de l'Església. En la resposta Benet XVI manifestà, trencat per l'emoció, que aquesta celebració havia comportat «una experiència d'unitat, no perfecta potser, però sí vertadera i profunda; ja que si tenim Pares de l'Església comuns, com podríem no ésser germans entre nosaltres?».

Recordem que la ruptura entre catòlics i ortodoxos fou sancionada per les excomunicacions de Constantinoble i Roma (any 1054), tot i que foren abolides durant el Vaticà II (any 1965) pel Papa Pau VI i el Patriarca Atenàgores. De fet, en el

moment present hi ha unes fecundes relacions amb les esglésies ortodoxes, relació que s'ha manifestat amb motiu de la recent mort (5.XII.2008), del Patriarca de Rússia i totes les Rússies, Alexis II, ja que «mai s'ha dubtat del seu compromís personal per a millorar les relacions amb l'Església catòlica, malgrat dificultats i tensions» (Carta de condol del Vaticà).

Aquest Sínode, a més, ha recordat en el *Missatge al Poble de Déu* que en «la casa de la Paraula: l'Església... també hi ha els germans i germanes de les altres Esglésies i comunitats eclesials que, malgrat la separació, es retroben amb nosaltres en la veneració i en l'amor a la Paraula de Déu, principi i font d'una primera i veritable unitat, encara que incompleta». En aquest context a casa nostra gaudim de valuoses traduccions bíbliques ecumèniques: la *Bíblia Catalana Interconfessional* (BCI) des del 1993, així com la recentíssima castellana, *Bíblia Traducció Interconfessional* (BTI).

Dr. Salvador Pié-Ninot

Postgrau en religions i diàleg

La Universitat Pompeu Fabra i l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB) ofereixen un títol comú de **Postgrau en Religions i Diàleg**, segons el Pla Bolonya.

—De febrer a juny de 2009.

—De forma presencial (de dilluns a dijous, de 18.30 a 21 h) o virtual (per internet).

—20 crèdits ECTS.

—Continuarà el curs 2009-2010 amb un Màster en Religions i Diàleg.

El curs, dirigit pel Dr. Antoni Matabosch —director de l'ISCREB— i coordinat pel Dr. Jaume Casals (UPF) i pel Dr. Ignasi Boada (ISCREB), es proposa reflexionar sobre les claus del diàleg interreligiós i intercultural, a més d'obrir una via de coneixement ordenat i acadèmicament rigorós a les religions de més influència en el món.

S'adreça especialment a professionals en contacte amb la pluralitat social: escola, sanitat, assistència social, treball amb ONGs o psicologia. Les assignatures —de 5 crèdits ECTS— són:

Islam: els fonaments. Professors: Dra. Dolors Bramon (presencial) i el Dr. Josep Bellver (internet).

Taoisme-Confucionisme. Professors: Dr. Ignasi Boada (presencial) i la Dra. Raquel Bousa (virtual).

Religions africanes tradicionals i afroamericanes. Professors: Llic. Antoni Calvera i Llic. Joan Gimeno. Per a estudiants Diplomats en Ciències Religioses o Teologia.

Cristianisme. Professor: Dr. Lluís Duch. Per a postgraduats que no són Diplomats en Ciències Religioses o Teologia.

Seminari sobre textos de les tradicions islàmica i cristiana. Professors: Dr. Jaume Flaquer i Dr. Víctor Fariás.

Matriculació: a partir de gener de 2009, de 17 a 21 h, a l'ISCREB (Diputació, 231. Barcelona / www.iscreb.org).

Informació: secretaria@iscreb.org / 934 541 963 i info@iddec.upf.edu / 935 421 850.

SANTORAL

18. ✝ Diumenge. Sant Volusià, bisbe; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana; santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg.; sant Jaume Hilari Barbal, rel. La Salle i mr.

19. Dilluns. Sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifaç i Àbac, mrs. (s. III); sants Gumersind, prev., i Servideu, monjo, mrs.; beat Marcel Spínola, bisbe de Sevilla, cardenal; beats Jaume de Sales, prev., i Guillem Sautemouche, rel., Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prev., Ignasi d'Azevedo, prev., i companys, jesuïtes i mrs.; santes Pia i Germana, mrs.

20. Dimarts. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà (303), patró de Palma de Mallorca.

21. Dimecres. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, màrtirs (259); santa

Agnès (s. III-IV), vg. i mr. romana (a Catalunya, demà); beata Josepa-Maria de Santa Agnès, verge agustina, de Benigànim.

22. Dijous. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV); sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana.

23. Divendres. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora; sant Francesc Gil de Frederic, prev. dominicà i mr. a Tonquín (Indo-xina, 1745), nat a Tortosa; esposalles de la Mare de Déu; sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emerenciana, vg. i mr.

24. Dissabte. Sant Francesc de Sales (Savoia 1567 - Lió 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors; Mare de Déu de la Pau (Ronda); sant Felicià, bisbe i mr.

ENVIADO AL MUNDO

La Segunda a los Corintios

Mosaico del ábside de la Basilica de San Pablo Extramuros, Roma

Corinto llegaron, con cartas de recomendación (¿verdaderas o falsas?), unos presuntos maestros, con ganas de hacerse con la comunidad, desbancando al apóstol que la había fundado. Decían: «Ese Pablo no fue discípulo de Jesús como los verdaderos apóstoles: no puede hablar del verdadero Jesús».

Por supuesto que los verdaderos apóstoles no tenían nada que ver con aquella ofensiva: tanto los doce como Santiago, el obispo de Jerusalén, habían aceptado el carisma y la misión de Pablo: aquellos «visitantes», aparte una cierta mentalidad judía, quizás buscaban el poder y el dinero en el sentido más terrenal.

La cosa empezó con insultos a Pablo, que les visitaba por segunda vez, dichos en público, a los que la comunidad no respondió adecuadamente. Pablo salió de escena sin decir una palabra y, al poco tiempo, les mandó una carta contundente, escrita entre lágrimas. A la carta sí reaccionaron y pidieron perdón a Pablo por medio de Tito, un colaborador.

Los siete primeros capítulos de la Segunda a los Corintios celebran aquella reconciliación. En ellos Pablo se afirma ministro de la Nueva Alianza, como Moisés lo fue de la Antigua. Lo malo es que la Nueva pasa por la sangre y la muerte. Y eso se notaba en la vida de Pablo.

La carta, según la tenemos, añade dos capítulos sobre la colecta en favor de la comunidad de Jerusalén.

Los últimos cuatro capítulos dan fe de que la polémica se volvió a encender, implicando, por lo menos, a una parte de la comunidad corintia. Ahí Pablo baja más al detalle de las críticas que le han hecho (que no cobra, que no acepta ayuda...) y de los motivos en que, sin abandonar la paradoja, se apoya su posición: «Me gloriaré de mi debilidad... porque cuando soy débil es cuando soy fuerte».

Jordi Sánchez Bosch

ENTREVISTA

IGNASI BOADA

La teologia, a la Universitat

Amb l'objectiu d'acostar l'estudiant a la comprensió de les tradicions religioses, l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB) i la Universitat Pompeu Fabra (UPF) coorganitzen, de febrer a juny de 2009, el curs de *Postgrau en Religions i Diàleg*. El curs segueix les directrius de l'espai universitari europeu Pla Bolonya i consta de quatre assignatures —algunes es poden cursar per internet—, que presenten un conjunt de religions —Islam, Taoisme, Confucionisme i religions africanes tradicionals—, i d'un seminari en què es treballa la tradició cristiana i la religió islàmica. L'organització conjunta ISCREB-UPF d'aquest Postgrau és un esdeveniment històric, ja que serà el primer cop, des de 1852, que una institució de l'Església atorgui un títol civil. Ignasi Boada, cap d'estudis de l'ISCREB, és coordinador del Postgrau. La matriculació ja és oberta (www.iscreb.org / 93 454 19 63).

Què aporta aquest Postgrau?

És una mostra de les conseqüències que té implantar el Pla Bolonya en tot l'espai universitari europeu. En altres coses, aquest sistema dona peu a un gran marge de possibilitats de col·laboració entre institucions universitàries. El Postgrau aporta una presentació general de diferents religions, així com uns espais per reflexionar sobre el diàleg interreligiós. És interessant per molts motius: perquè obre horitzons, perquè permet un nivell de reflexió rigorós, perquè ens permet comprendre la complexitat del món...

A qui està adreçat?

A persones que disposen ja d'un grau universitari; per exemple una diplomatura. Especialment, també, als professionals de la mediació, de l'ensenyament, a persones que es dediquen a atendre les aules d'acollida, als qui treballen als ajuntaments amb immigració... A banda d'això, aquests estudis estan pensats per a aquells que comprenen la importància de les religions i l'impacte importantíssim que aquestes han tingut en la conformació de les cultures, de la història, de l'art, de la literatura... A més, el coneixement de les altres religions és molt important per conèixer també el valor de la pròpia. Coneixem quan comparem.

El Postgrau inclou també assignatures online...

En efecte, algunes de les assignatures que s'ofereixen en el Postgrau es podran cursar també per internet. L'experiència ens diu que aquest sistema permet que els estudis arribin a més gent que, per la distància respecte de Barcelona o per la manca de temps, no podrien seguir un curs en règim presencial. Per al quadrimestre vinent, Islam i les religions de la Xina es podran cursar per internet.

Oscar Bardají i Martín

AGENDA

Celebració de la Jornada Nacional d'Immigració.—Diumenge 18 de gener, 10.30 del matí, al col·legi maristes Montserrat, Eucaristia de la Jornada Nacional d'Immigració, presidida pel bisbe Joan Piris i organitzada pel secretariat d'Atenció Pastoral als Immigrants.

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians.—Del 18 al 25 de gener, se celebra la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians amb el lema: «I quedaran units en la meua mà» (Ez 37,19). La Delegació Diocesana d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós ha programat els següents actes:

Dijous 22, a les 7.30 tarda: Pregària ecumènica a l'Església Evangèlica de la Bíblia Oberta (c/ Sicoris 14-16, La Bordeta).

Divendres 23, a les 7.30 tarda: Pregària ecumènica de les esglésies catòlica i ortodoxa a la parròquia de la Mare de Déu del Carme (Rambla Ferran 33).

Dissabte 24, a les 7.30 tarda: **Acte Central Ecumènic a la catedral de Lleida**, amb la participació de totes les esglésies cristianes de Lleida.

Diumenge 25, festa de la Conversió de Sant Pau, a les 7.30 tarda: Eucaristia ecumènica a la parròquia de Sant Pau de la Mariola (c/ La Mariola s/n).

Cicle de conferències sobre Ecumenisme al Carme.—Dimarts 20 de gener, 8 tarda als salons parroquials del Carme, conferència sobre les Esglésies Evangèliques. El cicle continuarà els propers 27 de gener i 3, 10 i 17 de febrer.

423 festa de sant Sebastià al Pont de Suert.—El bisbe Joan Piris presidirà com a «pare predicador» la festa de sant Sebastià del Pont de Suert. Dilluns 19, 8 tarda Missa de vigília, amb predicació i cant dels Goigs. Dimarts 20, festa de sant Sebastià, 11.30 concelebració eucarística, amb predicació i cant dels Goigs. Tot seguit, processó pel casc antic del poble. A les 8 de la tarda, Rosari i veneració de la relíquia del sant. Dimecres 21, 11.30 del matí, Eucaristia en sufragi dels confreres difunts de la Confraria de Sant Sebastià.

Festa de sant Sebastià a la diòcesi.—Dimarts 20, festa de sant Sebastià a: Maials, 11.30, Missa a l'ermita de Sant Sebastià; Torrebesses, 11 del matí, Missa de sant Sebastià; Vilaller, 5 tarda, Missa de sant Sebastià a l'ermita de Riupedrós. A Alcarràs, Missa i benedicció de la coca de sant Sebastià. També Alfarràs, Almenar, Alpicat i Vilanova de Segrià celebren sant Sebastià com a patró.

Festa de sant Vicenç a Torregrossa.—Dijous 22, 12 del migdia a Torregrossa Missa major de la festa de sant Vicenç patró del poble, concelebrada pel rector Mn. Jesús Mateu i per Mn. Josep M. Coll, i cantada pel cor parroquial. En el moment de l'ofertori es cantaran els Goigs a sant Sebastià i es donarà a venerar la seva relíquia.

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Inauguració de les pintures de la capella de Santa Llúcia a la parròquia del Carme

El 13 de desembre, la parròquia de la Mare de Déu del Carme, dins dels actes del seu Cinquantenari, va inaugurar les noves pintures de la capella de la patrona dels invidents, els oftalmòlegs i les modistes santa Llúcia. Es podria definir aquest espai religiós com la capella de la llum. La llum i el tacte són els protagonistes del mural. La primera fa referència al nom de santa (Lux, en llatí); i el tacte, el desig d'apropar una obra al món dels cecs. El to del mural, càlid i lluminós, contempla també els qui treballen amb el fil i l'agulla. La il·lustració i el color no volen ser protagonistes, sinó acompanyar l'obra escultòrica del mestre Ramón Aguiló Falguera —donada al temple del Carme l'any 1946—. La pintura mural l'ha feta la seva filla, Magda Aguiló Coll i els relleus, el nét sacerdot jesuïta, Roger Torres Aguiló. En finalitzar la benedicció, el rector Mn. Joan Mora, agraï amb molt d'afecte als autors del mural la nova aportació artística i religiosa al temple de la Mare de Déu del Carme. Tot seguit se celebrà la Missa en honor de la patrona de l'ONCE, per a celebrar religiosament el seu 70è aniversari de la seva fundació. La festa en honor de santa Llúcia es completà amb un recital de poemes nadalencs de diversos poetes lleidatans, a càrrec dels actors i rapsodes del grup TOAR Pepe Fernández, Joan Justribó i Albert Llorens.

La Paeria acull el pregó i inici del Cicle de Nadal

El saló de sessions del palau de la Paeria, va acollir el 20 de desembre l'acte d'obertura del Cicle de Nadal, organitzat per l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes i presidit per l'alcalde Àngel Ros i el bisbe de Lleida Joan Piris. S'inicià amb l'estrena de la Nadala «Rondava un Estel», amb lletra de Sebastià Gaya i música de Mn. Joaquim Mesalles, mestre de capella de la catedral de Lleida i que feu la Coral maristes Montserrat, dirigida per Gerard Guiu. Tot seguit Josep Antoni Duran i Lleida feu el Pregó de Nadal on enaltí la tradició pessebrista a Catalunya, com una *de les nostres grans tradicions*. El Sr. Bisbe intervingué al final de l'acte, agraït a la Paeria la generositat d'aco-

llir l'obertura del Cicle de Nadal, fent alhora una lloa del pessebre: «que per als cristians hauria de ser com un sermó. En el pessebre hem de trobar el misteri d'encarnació i estampar-ho».

Trobada de germanor de l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes a l'Acadèmia Mariana

L'Acadèmia Mariana de Lleida va acollir el diumenge 21 de desembre, l'anyal Trobada de Germanor de l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes. S'inicià amb la celebració de la Santa Missa en la capella de la patrona de Lleida la Mare de Déu de l'Acadèmia, oficiada pel secretari general del bisbat de Lleida Mn. Daniel Turmo i aplicada en sufragi dels pessebristes traspassats durant l'any. Assistiren els socis, amics i col·laboradors de l'entitat i la seva junta directiva, que to seguit s'aplegaren en el tradicional dinar de germanor i de celebració del Nadal.

El bisbe Joan Piris visita la XIV edició del Pessebre Vivent de Sudanel

La tarda del dissabte 27 de desembre, el bisbe de Lleida Joan Piris es traslladà al poble de Sudanel per tal de visitar la XIV edició del Pessebre Vivent. Abans però, presidí una Eucaristia d'Acció de Gràcies per aquest Pessebre Vivent a l'església parroquial de Sant Pere, concelebrada pel rector Mn. Manel Mercadé i el rector de Llardecans Mn. Josep M. Cebrià, i cantada pel cor parroquial. Durant la celebració s'escenificà el naixement de Jesús. Tot seguit el Sr. Bisbe es traslladà a l'indret de celebració del Pessebre Vivent, acompanyat del rector, la presidenta de l'Associació del Pessebre Vivent i l'alcalde del poble. A la comitiva s'hi sumaren les germanetes dels Ancians Desemparrats d'Aitona, que coincidiren en la seva visita amb la del Sr. Bisbe. El Pessebre Vivent de Sudanel va cloure les seves representacions el diumenge 11 de gener, amb centenars de visitants que van poder contemplar 65 escenificacions, amb 250 personatges, que donen vida als principals passatges del misteri del naixement de Jesús. El bisbe Piris felicità al poble de Sudanel per aquesta escenificació bíblica de la Nativitat del Senyor.

MONS. JOAN PIRIS A «SIGNES DELS TEMPS»

«La principal missió d'un bisbe és fer present Jesús i ajudar els cristians a viure l'Evangeli»

La principal i gairebé única missió d'un bisbe és fer present Jesús i ajudar als cristians a viure i seguir l'Evangeli. L'Església ha de ser llum i estímul per trobar consciència cristiana, però alhora ha de ser consciència crítica. Aquesta reflexió la feu el bisbe de Lleida Joan Piris, al programa d'informació i actualitat religiosa «Signes dels Temps», de Televisió de Catalunya. El director del programa Francisc Rosaura, va preguntar al Sr. Bisbe sobre la realitat de la diòcesi i les seves principals preocupacions episcopals. Mons. Piris digué que ha trobat a Lleida un gran índex de població immigrada i molt plural, però que alhora ha trobat també una església oberta, que treballa en la pluralitat religiosa i també des de l'acció social i solidària a través de Càritas i altres entitats: «...i això vol dir estimar els germans».

En quan a la crisi vocacional el Sr. Bisbe digué que la diòcesi compta amb quatre seminaristes: «...que no són

molts, en una diòcesi amb una mitja d'edat dels sacerdots molt alta, però això no ens ha de fer viure desesperançats i amb por. S'ha de treballar per fer engrescar els joves i que vegin que val la pena lliurar la vida a Déu i als germans». Mons. Piris tingué paraules de record i afecte per als bisbes emèrits Malla i Ciuraneta i també per a

l'administrador apostòlic Xavier Salinas. Sobre el tema del litigi de l'art, el Sr. Bisbe digué: «Hi ha un acord entre els dos bisbats que ara per ara no és pot executar, per que hi ha implicacions legals i civils. Eclesialment està resolt, però no s'executa i no sé com fer-ho. He de dir però que la relació entre els dos bisbes és bona. El problema no està entre dues diòcesis, el tenim entre una ordre dels tribunals de l'Església i la diòcesi de Lleida, que no pot executar. Hi ha ferides obertes a Lleida i Aragó, les dos comunitats estan dolgudes i això a mi també em dol».

El Sr. Bisbe, que ja ha participat per primer vegada a la reunió de la Conferència Episcopal Tarraconense, on té encomanada la Pastoral Missionera, ha dit que la tasca de la Tarraconense és excel·lent en quan la corresponsabilitat de les diòcesis de Catalunya: «...tot i que cada església local és autònoma, cal treballar en comú».